

V této práci se pokusím o jasné a obhajitelné zařazení Šimanovy reformulace učení Čisté země do kontextu mahájánového buddhismu a o vymezení klíčového pojmu v Šimanově soteriologické vizi. Tímto termínem je šindžin, podle mého názoru překládaný nesprávně jako víra. Ukážu, že Šimanův důraz na chápání šindžin jako samotného probuzení a na slitovnou moc buddhy Amidy (sa. Amitábha) může být chápán jako "revoluční" krok, který došel svého naplnění až o mnoho století později, ale že je zároveň nutné vidět v něm proces, v kterém se celkem přirozeným způsobem odráží vývoj převládajících mahájánových proudů i společensko-ekonomická situace dobového Japonska. V neposlední řadě bych rád "očistil" Šimanovo jméno od poměrně častého dezinterpretování běžného nejen v domácí produkci. Jak píše Amstutz: "Buddhismus Džódo šinšú - nejrozšířenější z tradičních japonských buddhistických institucí - bývá dodnes chápán zkresleně. Převládajícím dojmem z šín-buddhismu je, že je to buddhismus pro ty, kdo nejsou dostatečně ukázněni, aby participovali na ‚skutečném‘, tj. odříkavém (nebo alespoň meditativním) způsobu pěstování buddhistické praxe, jímž se vyznačuje ‚normativní buddhismus‘." 1 Myslím, že nepochopení klíčového konceptu šindžin a jeho neopodstatněné deformování evropskými pojmy nám zabraňuje porozumět Šimanovu poselství v celé jeho šíři.